

TRIO MARTINŮ

Ludvík Kašpárek

Hudební rozhledy

V následujících řádcích se chci věnovat dvěma koncertům, které jsem měl příležitost osobně navštívit. Večer Tria Martinů (24. 5.), souboru v českém hudebním životě dlouhodobě zakotveném, se uskutečnil ve velmi inspirativním prostředí Vítkovického zámku, neobvyklém ovšem svým umístěním v samotném centru někdejší průmyslové hutní výroby. Areál zámku je ze všech stran obklopen výrobními halami, monumenty vysokých komínů a ještě před pár desetiletími funkčními vysokými pecemi. A v tomto svém způsobem bizarním prostředí stojí objekt empírového zámečku s provozními budovami a zahradou. Byl původně sídlem ředitelů železáren a po čtyřicetileté postupné devastaci se dočkal v nedávných letech vzkříšení po totální citlivé rekonstrukci. V nádherném empírovém sále pro asi 150 návštěvníků uvedlo Trio Martinů Sukovu Elegii, v níž dominovala vřelá kantiléna houslisty Pavla Šafaříka. Se svými kolegy – violoncellistou Jaroslavem Matějkou a klavíristou Petrem Jiříkovským – pak Šafařík ve vyzrálém a promyšleném tvaru přednesl Klavírní trio d moll, H 327 Bohuslava Martinů. S příznivou odezvou se setkala také Klavírní trio in B letošní březnové jubilantky Ivany Loudové (nar. 1941). Jednovětá skladba, která vznikla v letech 1986–87, stále přesvědčuje svou životností. Nástroje se zde střídají v exponované sólistické poloze, dramatické vzájemné konflikty řeší Loudová vyústěním do zklidněné závěrečné pasáže naplněné touhou po harmonii a souladu. **Trojice umělců imponovala svrchovanou hráčskou technikou i silou výrazu: například Matějka v úvodním tíživě naléhavém violoncellovém sólu, Šafařík zejména skvělým zvládnutím závěrečných vysokých poloh svého partu.** Svůj festivalový večer špičkové umělecké úrovně soubor korunoval velkým romantickým Triem d moll, op. 32 Antona S. Arenského. Dlouholetá spolupráce členů souboru slavila plný úspěch nástrojovou brilancí, vyvážeností zvuku i přesvědčivou výrazovou hloubkou.